

Inledning vid Provinskonventet lördagen den 29 oktober 2016

I Faderns, Sonens och den helige Andes namn. Amen.

Gud, kom till min räddning! – Herre, skynda till min frälsning!

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande. Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.

Sv. Ps. 15:1-2

Därför måste vi så mycket mer ta vara på det vi har hört, så att vi inte driver bort med strömmen. För om redan det ord som gavs genom änglar stod fast och varje överträdelse och olydnad fick sitt rättvisa straff, hur ska då vi komma undan om vi inte bryr oss om en sådan frälsning? Den förkunnades först av Herren och bekräftades sedan för oss av dem som hade hört honom. Även Gud gav sitt vittnesbörd, genom tecken och under och olika kraftgärningar och genom att dela ut den helige Ande efter sin vilja. Hebr. 2:1-4

Temat för den gångna söndagens texter var *Frälsningen*. Detta lyfter Hebreerbrevsförfattaren fram på ett kort och koncist sätt i vår text, i retorisk form: ... *hur ska då vi komma undan om vi inte bryr oss om en sådan frälsning?* Och i förlängningen betonas både Jesus och apostlarnas vittnesbörd: *Den förkunnades först av Herren och bekräftades sedan för oss av dem som hade hört honom ...* d v s apostlarna. Det har dessutom manifesterats i Andens kraft.

En kort bakgrund för budskapet i Hebr. Två antydningar finns:

1. Risken att tröttna – att drabbas av uppgivenhet: *Ni behöver uthållighet för att göra Guds vilja och få vad han har lovat (10:36) och: Styrk därför kraftlösa händer och svaga knän. Gör stigarna raka för era fötter, så att den fot som haltar inte går ur led utan i stället blir botad (12:12-13).*
2. Risk för avfall – att svika sin bekännelse: *Bröder, se till att ingen av er har ett ont och trolöst hjärta, så att han avfaller från levande Gud (3:12).*

Utifrån den bakgrunden har författaren en trefaldig pedagogisk uppgift:

- Att väcka till besinning – varna för avfall och dess följder
- Att styrka läsarna i tron på Kristus
- Att vittna om det nya förbundets rikedom.

De två angivna riskmomenten – att drabbas av uppgivenhet respektive avfall från den kristna tron – är inte obekanta i vår samtid. Inte minst i ljuset av falsk lära som allt mer gör sig påmind, så som Judas uttrycker det i sitt brev: det har ... *nästlat sig in vissa personer vars dom för länge sedan är förutsagd i Skriften. De är gudlösa, de föröränger vår Guds nåd till försvar för omoral och förnekar vår ende Härskare och Herre, Jesus Kristus. Därför uppmanas vi att kämpa för den tro som en gång för alla överlämnats åt de heliga. Vi behöver påminnas om vårt rika arv, det centrala i den kristna tron, det faktum som aldrig någonsin kan bli något självklart. Så som aposteln Paulus uttrycker det i 1 Kor. 15:*

Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv, o s v

... hur ska då vi komma undan om vi inte bryr oss om en sådan frälsning? Längre fram i Hebr. lyfts skaran av trosvittnen fram, och i förlängningen förmedlas följande uppmaning: När vi nu har en så stor sky av vittnen omkring oss, låt oss då lägga bort allt som tynger och särskilt synden som snärjer oss så hårt, och löpa uthålligt i det lopp vi har framför oss. Och låt oss ha blicken fäst på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att nå den glädje som låg framför honom uthärdade han korset, utan att bry sig om skammen, och sitter nu på högra sidan om Guds tron. Tänk på honom som fick utstå sådan fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och tappar modet.

... hur ska då vi komma undan om vi inte bryr oss om en sådan frälsning? Fattas bara – vi gör vårt yttersta genom att arbeta med fruktan och bävan på vår frälsning, vetande att Gud är den som verkar både vilja och gärning efter sitt välbehag. – Låt oss ta vara på nådens medel, där denna frälsning räcks oss i rikt mått.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande. Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.

Låt oss tacka och be: Herre vår Gud, Du som i forna tider många gånger och på många sätt har talat till fäderna genom profeterna, men som i den sista tiden har talat till oss genom Din Son. Honom som Du har insatt som arvinge till allt, och genom honom har också universum skapats: Sonen som är utstrålningen av Guds härlighet och hans väsens avbild, han som bär allt med sitt mäktiga ord. Vi tackar Dig, Jesus Kristus, för en fullbordad rening från synderna och att Du nu sitter på Majestätets högra sida i höjden. Upphöjt och lovat vare Ditt heliga namn! Vi ber om nåd att få ta vara på det vi har hört, så att vi inte driver bort med strömmen. För hur skulle vi komma undan om vi inte bryr oss om en sådan frälsning? Kom helige Ande och helga oss i sanningen, så som Ditt ord är sanning.

Vi tackar för en ny nådens dag, för hälsa och krafter, och ber om ledning och välsignelse i liv och tjänst. Tack att Du fört oss samman till en arbets- och högtidsdag: till Konvent, Gudstjänstfirande och Prästvigning. Led oss i dagens arbete, ge oss nåd och vishet att fatta beslut som tjänar Ditt rike, människors frälsning och välbefinnande. Vi väntar och längtar på Din återkomst i makt och härlighet. Hjälp oss – under resans gång – till vaksamhet, så som Du i Ditt ord i dag har påmint oss: *... hur ska då vi komma undan om vi inte bryr oss om en sådan frälsning?*

Herrens bön.

Vår Herres Jesu Kristi nåd, Gud vår Faders kärlek och den helige Andes gemenskap vare med Er alla. Amen.

Sv. Ps. 15:3-4